Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26502
Copyright: Admont, Benediktinerstift

fuit. nō multū vellet cū utriūq; probabilit
ualeat sustineri. Vñ aug. in lib. de cōcep
cōe 2 grā. Sōne adā huīt grām ymo mag
nā q̄ suus mitis nō opauāt bō iquib
ſcēs erat. grām cū pleuānae q̄ dat solis
elās in hac uita nō huīt q̄ nō pleuā
uit 2c. Ffuit 2 uito 2 effēs originalis
iustiae ut deo ipam aiam s' oplete obe
dientē 2 subdtā int' ofortātē 2 cor' hōis
ptegēte 2 vtutē ei' vuidatate lugni uite
2 oplexiōis sue eqlitate 2 aeris pādisi
salubtate vigorātē. ipa aia formalior
2 potēior existēs 2 pdnāns potāt cor'
hōis ogne 2 oluare a corrupcōe 2 morte
Iz cumsepta originali iustiaā 2 pdcā de
grā oluante 2 ptegēte cor' Ade sic pdam
e de se fuit corruptible 2 mōrle q̄ ad cō
dicōm pnapiorū opōis sue pp q̄ aug' si
Gn. Ad hām. frequēr dt p' hoīem eaā
aū lapsum habuisse corpus animale.

Quid sit originale pcām et que mala
mauerit homo ex eo.

XIII. Ohrca. nj. Bad 2 sōnd e. q̄ culpa
2 defēs originalis iustiae amisse
vō pcām originale qd sic diffinit
a doctorib' qd originale pcām e carencia
original' iustiae cū debito hābdi eā. Et vi.
qd forte mag' oplete loq̄ + do dicēd sic.
q̄ originale pcām e carēcia original'
iustiae cū debito hābdi 2 culpa nō hābdi